

Høstrapport Filippinene 2023

Kjære menighet!

Hjertelig takk for at dere står sammen med oss i arbeidet på Filippinene!

Vi vil med denne rapporten fortelle fra vårt arbeid med å bedre levekårene til barn og unge på Filippinene. Sammen med dyktige lokale samarbeidspartnere jobber vi bredt med å styrke familier og lokalsamfunn slik at de evner å gi barna en trygg oppvekst, beskyttet fra vold og overgrep, og slik at barn og unge får den skolegangen de har krav på. Flere barn og unge slutter på skolen fordi forel-

drene trenger den lille inntekten barna kan skape. Jobbskapende aktiviteter for voksne er derfor en viktig del av arbeidet med å sikre at barn får gå på skolen.

Vi håper dere kjenner på en stolthet når dere leser om hva deres støtte betyr for enkeltmennesker, familier og lokalsamfunn. Takket være støtte fra deres menighet får mennesker mulighet til å skape et bedre liv for seg og sin familie!

På siste side har vi laget en gudstjenestekunngjøring og en forbønn dere kan bruke ved behov.

Alternativ utdanning

Sammen sørger vi for at barn som faller utenfor, kommer seg tilbake på skolebenken.

For mange barn på Filippinene er veien kort fra lek til jobb. Barna begynner ofte tidlig å hjelpe foreldrene sine og ender opp med å jobbe istedenfor å gå på skolen.

Misjonsalliansen jobber med å få både barn og tenåringer tilbake på skolen, fordi utdanning er veien ut av fattigdom

og gir muligheter til en bedre fremtid.

For å finne de barna og ungdommene som har falt ut av skolen, oppsøker Misjonsalliansens partner ulike områder hvor de kartlegger hvem som ikke går på skole. De legger deretter en plan sammen med familiene for hvordan barna kan komme i gang igjen.

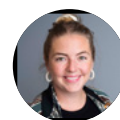
Sammen med partner og myndigheter driver Misjonsalliansen et program som heter «Alternative Learning System» – eller alternativ utdanning. Dette er et tilbud hvor barn og ungdom som ikke har fullført skolegang, kan få undervisning. Det er og mulig for voksne å være med.

Barna får undervisning i matte, engelsk, vitenskap og det lokale språket. De lærer også om hvordan de kan søke jobb og andre praktiske ferdigheter. I tillegg til undervisning som gjør at de kan fullføre skolegang, får de være med

på blant annet ungdomsleir og de får ledertrening.

For de mindre barna driver vi «Supervised Neighbourhood Play» som minner om første klasse i Norge. Dette programmet er viktig for at de yngste barna ikke faller av når de starter på grunnskolen. Barna får et trygt sted å være hvor de får undervisning og lek. De lærer matte, å lese og skrive og de lærer om hygiene. I tillegg til undervisning får de være med på sosiale og morsomme aktiviteter.

Takket være givere som dere får barna skolegang og muligheten til en bedre fremtid!

TEKST OG FOTO: FRIDE MARIA
LISTRØM NÆSHEIM

Tidspress: Ella (11) må hjelpe familiene for at de skal overleve.

Avhengig av barnebarnet

Ella (11) må jobbe for at familien skal overleve.

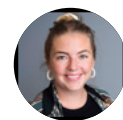
Kroppen min er dekket med et tynt lag av støv, og øynene mine svir. Den brennende følelsen kommer ikke bare av tårene som presser på, men av å stå og gå oppi sterke kjemikalier en hel dag. Hverdagen for flaskevaskerne på Filippinene er brutal. Og altfor mange av dem som jobber her, er barn.

Vi sitter i bilen på vei til å besøke et nytt prosjekt. Vi ankommer et industriområde. Her ligger det flaskefabrikker på rekke og

rad hvor arbeidshverdagen går ut på å rense og vaske glassflasker slik at de kan gjenbrukes. Flaskene renses i vann som har Plumbolignende kjemikalier i seg, og tidspresset er stort. Her skal Misjonsalliansen jobbe for å bedre flaskevaskernes vilkår.

- En jobb som gjør at vi overlever

På den ene fabrikken møter jeg Joyce som er 57 år gammel. Hun forteller om en fysisk krevende arbeidshverdag.

TEKST OG FOTO: FRIDA MARIA
LISTRØM NÆSHEIM

Uten beskyttelse utsetter familiene seg for store helseskader.

– Vi starter dagen klokken 03.00, og vi er ofte ikke ferdige før klokken 17.00. Vi jobber syv dager i uka og lønnen er 30 kr om dagen. Det eneste som holder meg oppe er at jeg er sammen med familien min, sier hun.

Joyce og familien endte opp her fordi deres forrige arbeidssted stengte.

– For meg er dette kun en jobb som gjør at vi overlever, forteller hun.

Skulle vært på skolen

Joyce bor sammen med ektemannen og to barnebarn som de tar vare på. Jenta som heter Ella, er elleve år og hjelper besteforeldrene med å vaske flasker. Gutten som er åtte, oppholder seg i nærheten og leker, han har en funksjonsnedsettelse.

– Noen ganger er det ikke jobb å få, og da har vi heller ikke penger, så det er også vanskelig. Barna ser og opplever mye

vanskelig. Barnebarnet mitt med en funksjonsnedsettelse bruker fortsatt bleie, og jeg får ikke sove fordi han trenger at jeg passer på han.

For familien er det en desperat situasjon hvor de føler de ikke har noe annet valg. Bestemoren får tårer i øynene når hun snakker om barnebarnet Ella som jobber.

– Det er veldig vanskelig, og det er smertefullt for meg som bestemor. Hun fortjener ikke å jobbe her med oss i denne situasjonen. Det er meningen at hun skal gå på skolen og nyte barndommen sin. Min store drøm er at Ella skal få gå på skole, sier Joyce tårevått.

– Ingen av oss har råd til hansker som kan beskytte oss

Familien lever på nudler, egg og noen ganger har de råd til tørket fisk. En stor del av pengene de tjener, går til å betale for strøm og andre nødvendige utgifter. På denne fabrikken må de selv betale for kjemikaliene de bruker for å rense flaskene og eventuelt hansker, noe de fleste ikke tar seg råd til. Hvis en flaske knuser mens de vasker den, får de trekk i lønnen.

Ella på elleve år jobber kjapt og effektivt, hun har dette i hendene, og det er lett å se at hun har rensset tusenvis av flasker.

Ella (11) skal egentlig være på skolen og nyte barndommen sin.

Joyce bekymrer seg for at flaskene kan knuse og at Ella kan bli skadet.

– Jeg er også bekymret for alle kjemikaliene hun står oppi en hel dag. Hendene våre tåler mindre fordi vi har de oppi kjemikaliene hele dagen, forteller hun.

Hanskene som de burde ha brukt, koster 100 kr, noe familien ikke har råd til.

Alle flaskevaskerne bor rundt fabrikk og deler på ett toalett. Mannen til Joyce klarte å lage et eget toalett til familien, noe som gir de litt mer privatliv og en følelse av å ha noe eget.

– Et umulig mål

På flaskefabrikken der Joyce jobber får flaskevaskerne en bonus dersom de klarer å vaske 40 brett med flasker på en dag. Ett

brett med flasker inneholder 28 flasker.

– Dette målet er umulig for én person, sier Joyce.

Hun forteller at en person kan klare 26 brett på en dag. Så målet er helt uoppnåelig, og derfor må ofte barna hjelpe til. Hun legger til at flaskevaskerne heldigvis hjelper hverandre og at noen av de

ynge jentene er sterkere og hjelper det gamle ekteparet.

Når vi kjører fra flaskefabrikkene, er det helt stille i bilen. Det er mange inntrykk å ta inn. For meg blir det ett av de tydeligste bildene på urettferdighet som jeg har opplevd. Mennesker, som fordi de ikke har et alternativ, jobber under forhold som de egentlig ikke trives i. Barn som jobber, selv om de selv og de voksne rundt dem egentlig skulle ønske at de gikk på skole.

Heldigvis finnes det vilje og håp om at livene til flaskevaskerne kan forvandles. Sammen med vår lokale partner, eierne av fabrikkene, lokale myndigheter og arbeiderne selv skal vi kjempe for bedre vilkår for flaskevaskerne og at barna skal få seg en utdanning.

Med givere som dere på laget, kan vi få dette til. Takk for at dere er alliert mot urettferdighet!

James med de andre elevene som får alternativ utdanning.

Fra jobb til skole

Gjennom alternativ utdanning har James fått håpet og drømmene sine tilbake.

James har opplevd å leve i fattigdom fra en ung alder. På et tidspunkt i livet virket det som at alt gikk imot han. Han var 12 år da han måtte slutte på skolen. Han kunne ikke fortsette fordi foreldrene hans ikke lenger kunne støtte studiene hans. Faren var bygningsarbeider mens moren sto for oppvasken i en kantine. Foreldrene hans tjente bare nok til sine daglige utgifter. De hadde heller ikke et fast hus, men leide ulike steder.

– En dag ringte min eldre bror, og han sa at det var et behov for ansatte ved en flaskefabrikk. Vi leide bare på den tiden, og det var derfor foreldrene mine ikke

kunne nekte. De ble enige om å dra til flaskefabrikken fordi det var et ledig sted å bo, forteller han.

I mars 2021 flyttet James sammen med familien sin til den nevnte flaskefabrikken. Der hadde de et sted å bo. Oppholdet deres på dette stedet var gratis i bytte mot tjenesten deres. Inntektene var magre, men de takket ikke nei. Faren hans ble i jobben som bygningsarbeider og kom bare hjem to ganger i måneden.

James og moren hans begynte å vaske glassflasker på flaskefabrikken. Der vasket de brukte flasker med kjemikalier

som minner om Plumbo. Det gjorde vondt i hendene og var veldig vanskelig, men de måtte gjøre det for å tjene penger til sine daglige behov. James tenkte ikke på studiene, i stedet fokuserte han på å hjelpe foreldrene sine.

En ny mulighet

Alt har imidlertid endret seg da han møtte Misjonsalliansens partner. De kom til flaskefabrikken for å promotere alternativ utdanning til barna som hadde droppet ut av skolen. Moren til James oppmuntret han til å takke ja til tilbudet. Han er nå tilbake på skolebenken.

– Jeg sluttet å drømme fordi jeg droppet ut av skolen, men nå kommer drømmene mine sakte tilbake igjen. Og til og med de

tingene jeg trodde jeg ikke kunne gjøre, kan jeg gjøre nå, forklarer han.

Han er nå svært aktiv i opplæringa. Han deltar i aktiviteter som omsorgsgruppe, familieutvikling, veiledningsøkter og andre treninger. Han er også blitt en av lederne blant ungdommene fra flaskefabrikkene.

– Jeg er nå i stand til å ta ledelsen og snakke foran mange mennesker, noe jeg trodde jeg aldri ville klare, sier han.

TEKST: IDA CECILIE MADSEN
FOTO: CHRISTIAN DACDAG

Se gjerne [film her.](#)

Flere filmer fra Filipinene på Misjonsalliansens nettside:

[Misjonsalliansen | Filmer fra arbeidet på Filippinene](#)

Aktuelle bønneemner:

- Be om fortsatt bedring av folks levekår, spesielt de fattige familiene og barna.
- Be om visdom og styrke for ansatte ved landkontoret og våre samarbeidspartnere i møte med mennesker som har det vanskelig, spesielt i møtet med det store antallet barn som blir utsatt for seksuelt misbruk.
- Be for familiene som jobber og lever under vanskelige forhold ved flaskefabrikkene, be om bedre vilkår for disse familiene og at barna skal få seg en utdanning.
- Be om at vi lykkes i arbeidet med alternative opplæringsprogrammer, slik at de som ikke har penger til å gå på skole, kan få utdanning på annen måte.

Tusen takk for at dere støtter og ber for arbeidet på Filippinene!

Kunngjøringer

Misjonsalliansen møter barn og unge som har vært ofre for vold og seksuelt misbruk. Disse barna må kirkene og vi møte med omsorg og Guds kjærlighet. Samtidig må vi sammen med foreldre og våre samarbeidspartnere stanse overgrepene og hindre at enda flere utnyttes.

Misjonsalliansen er svært opptatt av utdanning. Veien ut av fattigdom og utnyttelse går oftest igjennom utdanning. Vi trenger all hjelp vi kan få fra menigheten i kampen for å beskytte og legge til rette for utdanning.

Vi er en allianse, Misjonsalliansen, takk for at dere bidrar og støtter arbeidet for Guds rike og livet.

Som forbeder og giver kan du og menigheten hjelpe svært sårbare og utsatte mennesker, og gi dem mulighet for et godt liv.

Bønn

Kjære Gud, vi løfter frem for deg de mest sårbare og utsatte barna på Filippinene. Vi ber om mot, dyktighet og nærhet for å gi mennesker muligheter til bedre liv.

Hjelp oss å tro på kjærligheten, og la oss se at det nytter.

Vi ber om din Hellige Ånds kraft til Misjonsalliansens arbeid.

Vis oss som menighet hvordan vi best kan bidra for disse dine minste.

La ditt rike komme Gud, gjennom oss.

AMEN